

Haec novitas vocum in adoptione^a, nuncupacione Christi omnino fidelibus omnibus 800
detestanda est; et magnopere cavenda haec divisio in Christo domino nostro. Scimus ^{medio mense}
duas naturas perfectas esse in Christo et unam personam, mortalem inmortalemque ^{Iunio.}
eundem esse. Sicut homo mortalis est carne, immortalis anima, tamen unus^b est homo
5 et una persona et unus filius patris sui totus proprius et dividi non potest, quod sit
partim nuncupativus^c homo et partim verus homo; ita et Christus, licet sit carne
mortalis et divinitate immortalis, tamen unus Iesus Christus et unus Dei filius — sicut
dixi hominem esse unum filium, licet carne sit mortalis et anima immortalis — et
nullatenus unus filius uno patre potest esse utrumque et proprius et adoptivus. Et
10 si est unus filius Deus Christus in una persona, omnino aut totus est proprius aut
totus adoptivus^d 1. Sed melius est, ut propter illam excellenciam naturae^e Dei filii^f,
qui proprius et aeternus est, sit humanitas adsumpta in proprietatem filii, quam propter
humanitatem Dei filius aeternus humilietur in adoptionem. Omnino proprius filius et
adoptivus unus esse non potest ad unum patrem, ad duos autem potest.

15 Haec considerantes diligentius, et animo tenete firmiter et constanter praedicate
unum filium et unum Deum eundem proprium et verum perfectumque esse — quia
omnis veritas in Christo est et nullum figmentum, et tota plenitudo divinitatis, et ^{Col. 2, 9.}
nulla minoracio nec defectio — nec eum, sicut in libello prefati Felicis lectum est,
baptismo indiguiss², sed mox sine peccato et omni labe peccati Spiritu sancto con-
20 ceptum esse Deum verum et hominem verum. Et si beata virgo proprium potuit
generare sibi filium, qui fuit ex eterno Dei filius, quomodo non potuit Deus pater
habere hominem filium proprium, qui ex tempore natus est ex virgine? Unus omnino
est in utraque natura, ad utrumque parentem, Christus et filius Dei proprius. Que
omnia plenius, opitulante eodem Deo, de^g quo nobis sermo est, lecturi eritis in eodem
25 libello, quem modo in manibus habemus³.

Tantum in fidei^h firmitate et nil hesitantesⁱ — quia sine fide impossibile est ^{Hebr. 11, 6.}
Deo placere, ut apostolus ait — caritatem fraternam instantissime inter vos servate,
et unitatem in omni catholica pace et fide recta et humilitate non ficta. Et obedien-
ciam^k vestram secundum propositum regularis vite omni studio servate. Et stabiles
30 estote in locis vestris, ubi vosmetipsos dedistis Deo; et nolite deserere monasteria^l
vestra et vacare per seculi vanitates.

Tempus enim huius vite breve est, et non sunt condigne passionibus huius seculi ^{1. Cor. 7, 29.}
ad superventuram gloriam. Non debet vestre beatitudini Christi iugum durum videri
vel onerosum^m, sed leve et suave; sicut ipse ait: 'Iugum enim meum suave est, et ^{Rom. 8, 18.}
35 onusⁿ meum leve est'. Non qui ceperit, set qui perseveraverit, salvus erit. Revocate ^{ib. 10, 22.}
ad mentem Iudam ex apostolo proditorem factum; considerate Saulum ex persecutore
praedicatorem effectum⁴. Mementote Malchum monachumⁿ, cuius historiam^o beatus
Iheronimus mira^p edidit epistola⁵, quomodo quasi pietatis intuitu egressus est a
monasterio^q, relinquens patrem suum; et in quales pervenit postea tribulationes; vel
40 qualiter planxit monachum^r in heremo, quem perdidit in monasterio. Raro diabolus
aperta fronte pugnat contra servos Dei, sed^s sub figura pietatis, quasi maioris sit utili-
tatis exire de monasterio^q quam permanere. Ovis, quae^t de ovili egreditur et a

a) adobtionem c. b) unus c. c) nuncupativus c. d) adoptivus c, sic fere semper.
e) naturam c. f) filius c. g) de addidit Frobenius. h) fide c. i) esitantes c. k) hoberdientiam c.
45 l) monasteria c. m) honerosum — honus c. n) Malcum monachum c. o) istoriam c. p) mira
scripsit J. pro nunc c. q) monasterio c. r) monacho c. s) et c; sed Bal. t) qui c.

1) Adv. Felic. l. II c. 12 p. 808: Unus autem filius quomodo potest esse proprius et adoptivus
unius patris? 2) Cf. supra ep. 166 p. 270 lin. 26: Refert quoque eum baptismo indiguiss². 3) v. supra
p. 340 n. 4. 4) Cf. supra pp. 143. 256. 5) Vita Malchi in S. Hieronymi opp. ed. Vallarsius II, 41—48.